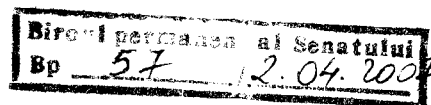

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

713
23.03.2007

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă*, inițiată de domnul deputat independent Mircia Giurgiu (Bp. 57/2007).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă propune modificarea art. 5 pct. I din *Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă*, redefinind noțiunea de „angajator” prin înlocuirea sintagmelor „România”, respectiv „străinătate”, cu sintagmele „Uniunea Europeană”, respectiv „exteriorul Uniunii Europene”, textul reformulându-se astfel:

„I. angajator – persoana juridică sau persoană fizică cu sediul, respectiv domiciliul, în Uniunea Europeană ori sucursala, filiala, agenția, reprezentanța din Uniunea Europeană a unei persoane juridice străine cu sediul în exteriorul Uniunii Europene, autorizată potrivit legii, care încadrează forță de muncă în condițiile legii.”

II. Observații și propuneri

1. Potrivit art. 249 din Tratatul de la Maastricht, de constituire a Comunității Europene, regulamentele comunitare se bucură de aplicabilitate

directă, nefiind necesare acte normative de transpunere în legislația statelor membre.

Așadar, după data aderării României la Uniunea Europeană aceste acte devin direct aplicabile în dreptul intern.

Învederăm faptul că de la data de 1 ianuarie 2007, data aderării României la Uniunea Europeană, dispozițiile regulamentelor comunitare au devenit parte a legislației naționale interne, fiind necesară evitarea dublării acestora prin adoptarea în dreptul intern a unor prevederi de această natură.

Pe cale de consecință, începând cu data menționată, Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 referitor la aplicarea regimurilor de securitate socială salariaților, lucrătorilor independenți și membrilor familiilor acestora care se deplasează în interiorul Comunității, cu modificările ulterioare, Regulamentul (CEE) nr. 574/72 care stabilește modalitățile de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71, precum și Regulamentul (CEE) nr. 1612/68 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Comunității, cu modificările ulterioare, sunt direct aplicabile, prevederile acestora cu privire la compensarea cererilor și ofertelor de locuri de muncă existente în cadrul Comunității și la punerea în contact și plasarea lucrătorilor care rezultă din aceasta, precum și cu privire la prestația de șomaj, fiind obligatorii în toate elementele lor.

Precizăm că potrivit reglementărilor comunitare invocate, serviciile publice de ocupare a forței de muncă din statele membre ale Uniunii Europene, respectiv ale Spațiului Economic European colaborează în vederea asigurării punerii în aplicare a reglementărilor menționate prin acțiuni de natură a elimina orice discriminări între lucrătorii statelor membre pe criteriul cetățeniei în ceea ce privește încadrarea în muncă sau acordarea prestației pentru șomaj, precum și în vedere îmbunătățirii serviciilor oferite.

Serviciile publice de ocupare menționate sunt, de asemenea, parteneri la rețeaua EURES (Serviciului European de Ocupare a Forței de Muncă), coordonată de Comisia Europeană, cu scopul de a facilita mobilitatea peste frontierele naționale pe piața europeană a muncii.

Menționăm că rețeaua EURES, la care Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă este partener, în calitate de serviciu public de ocupare a forței de muncă, este o rețea de cooperare destinată să faciliteze libera circulație a lucrătorilor în cadrul Comunității, respectiv, al Spațiului Economic European.

2. Dreptul european nu definește, într-o formulă unitar aplicabilă sub aspectul locației, termenul de „angajator”, reglementând astfel numai aspectul legat de relațiile dintre angajator și angajat ca fiind relații în baza unui contract individual de muncă și consecințele ce decurg din acesta. De fel, aceasta este și baza definiției „angajatorului” din legislația română a muncii (art. 14 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 – Codul muncii). Pentru alte situații, documentele

europene fac trimitere la legislația statului pe teritoriul căruia se desfășoară acele relații.

Prin urmare, inclusiv în cazul de față, se face trimitere la legislația națională, respectiv legislația română în vigoare.

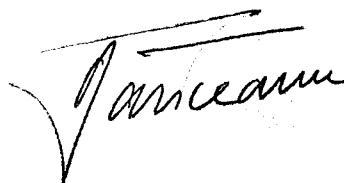
Prin modificarea propusă ar avea loc o depășire a limitelor legii sub aspect teritorial, în sensul că s-ar ajunge în situația în care legislația României s-ar aplica pentru alte state membre ale Uniunii Europene, ori că legislația altor state membre s-ar aplica automat pe teritoriul României, ipoteză în care, deși această legislație este în concordanță cu acquis-ul comunitar, ar putea apărea riscul conflictului de legi, întrucât statele membre au posibilitatea de a reglementa anumite situații prin legislația națională specifică.

Astfel cum este formulat în prezent, art. 5 pct. I acoperă complet ipoteza exprimată în Expunerea de motive, respectă spiritul legislației comunitare și, mai mult, nu prezintă riscul unui conflict de legislații sub acest aspect.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere aspectele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Călin POPESCU - TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului